

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 6 listopada 2015 r.

Poz. 4577

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.31.14.2015.MC WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 30 października 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515)
Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru

stwierdza nieważność

§ 4 uchwały nr XIV/96/2015 Rady Miejskiej Góry z dnia 30 września 2015 r. w sprawie utworzenia Klubu Dziecięcego „Świat Malucha” w Górze oraz stanowiącego do niej załącznik Statutu Klubu Dziecięcego "Świat Malucha" w Górze

Uzasadnienie

Na sesji dnia 30 września 2015 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 8 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 r., poz. 1457 ze zm.), dalej także jako ustawa, Rada Miejska Góry podjęła uchwałę nr XIV/96/15 w sprawie utworzenia Klubu Dziecięcego „Świat Malucha” w Górze, dalej także jako uchwała.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 9 października 2015 roku.

W trakcie analizy przedmiotowej uchwały Organ Nadzoru stwierdził, iż § 4 uchwały oraz stanowiący do niej załącznik Statut Klubu Dziecięcego "Świat Malucha" w Górze został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 2 pkt 2 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, skutkującym stwierdzeniem nieważności uchwały we wskazanym zakresie.

Wymienioną wyżej uchwałą Rada Miejska Góry postanowiła utworzyć jednostkę organizacyjną pod nazwą Klub Dziecięcy „Świat Malucha” w Górze, działającą w formie jednostki budżetowej. Jednocześnie, Rada określiła, w formie załącznika do przedmiotowej uchwały, statut tej jednostki.

W § 5 uchwały Rada ustaliła, że *Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.*

Normatywną podstawę podjęcia wskazanej uchwały stanowi art. 11 ustawy, zgodnie z którym: *1. Żłobek i klub dziecięcy działa na podstawie statutu. 2. Podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności: 1) nazwę i miejsce jego prowadzenia; 2) cele i zadania oraz sposób ich realizacji, z uwzględnieniem wspomagania indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomagania rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych - ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności; 3) warunki przyjmowania dzieci; 4) zasady ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.*

Jak wynika z treści powołanego przepisu art. 11 ust. 2 ustawy, obligatoryjny element treściowy statutu klubu dziecięcego stanowią warunki przyjmowania dzieci do klubu oraz zasady ustalania opłat za pobyt

i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w klubie. Zasady te stanowią normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, tj. ustalają pewne powtarzalne wzorce czy reguły postępowania co do ustalania wskazanych warunków przyjmowania dzieci do klubu i wskazanego rodzaju opłat i kierowane są do nieograniczonego imiennie kręgu adresatów, w tym rodziców (opiekunów prawnych) dzieci korzystających z usług klubu prowadzonego przez gminę. To oznacza, że treść Statutu Klubu, w opisanym zakresie, stanowi regulację o charakterze powszechnie obowiązującym, właściwym dla aktów prawa miejscowego podejmowanych przez upoważnione organy jednostek samorządu terytorialnego. Tak jak powszechnie obowiązujący charakter ma regulacja ustanowiona uchwałą rady gminy w sprawie wysokości opłaty za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie, podjęta na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy, tak niewątpliwie tożsamy charakter posiadają unormowania dotyczące zasad ustalania tego rodzaju opłat. Trzeba przypomnieć, że warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji RP). Konstytucja wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. Przepis art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały, zaś zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1484). Zgodnie z art. 13 pkt 2 tej ustawy w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty prawa miejscowego stanowione przez organy gminy. Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych). Zgodnie z zasadą określoną w art. 4 ust. 1 wymienionej ustawy, akty prawa miejscowego uchwalone przez organ jednostki samorządu terytorialnego (tak jak w opisywanym przypadku), co do zasady, wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Generalny i abstrakcyjny charakter norm dotyczących warunków przyjmowania dzieci do klubu oraz zasad ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku, powoduje, że uchwała podjęta na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy posiada charakter aktu prawa miejscowego. Z tego też względu uchwała ta wymaga więc publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Jest to warunek konieczny do wejścia w życie uchwały tej kategorii. Biorąc pod uwagę powyższe § 4 uchwały jak i załączony do niej Statut powinny podlegać publikacji.

W ocenie Wojewody Dolnośląskiego, redakcja normy kompetencyjnej określonej w art. 11 ust. 2 ustawy wskazuje, że podmiot właściwy do ustalenia Statutu Klubu dziecięcego jest zobowiązany do kompleksowej regulacji kwestii wymienionych w tym przepisie ustawy. Tym samym, Rada Miejska ustanawiając statut klubu powinna w nim obligatoryjnie uregulować wszystkie zagadnienia wskazane w art. 11 ust. 2 pkt 1-4 ustawy, w tym, cele i zadania żłobka oraz sposób ich realizacji, z uwzględnieniem wspomaganie indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomaganie rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych - ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności.

Tymczasem, analizując treść przyjętego uchwałą Rady Miejskiej Góry Statutu Klubu Dziecięcego „Świat Malucha” w Górze, stwierdzono, że organ ten nie określił w nim sposobu realizacji niektórych zadań.

W §2 ust. 2 statutu Rada wskazała, że *Do zadań Klubu należy: 1) realizacja funkcji opiekuńczej, wychowawczej oraz edukacyjnej; 2) prowadzenie zajęć opiekuńczo – wychowawczych, edukacyjnych, uwzględniających rozwój psychomotoryczny dziecka, właściwych do wieku dziecka; 3) zapewnienie dziecku opieki w warunkach bytowych zbliżonych do warunków domowych; 4) zagwarantowanie dziecku właściwej opieki pielęgnacyjnej oraz edukacyjnej przez prowadzenie zajęć zabawowych z elementami edukacji z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dziecka; 5) dbanie o zdrowie poprzez pobyt na świeżym powietrzu oraz zabawy ruchowe; 6) wspomaganie dziecka w jego indywidualnym rozwoju, w przypadku dziecka niepełnosprawnego – ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności; 7) rozwijanie samodzielności dzieci oraz współdziałania w grupie rówieśniczej; 8) współdziałanie z instytucjami działającymi na rzecz wszechstronnego rozwoju dziecka; 9) wspomaganie rodziny w wychowaniu dziecka; 10) dbanie o odpowiednie żywienie dzieci stosownie do wieku i obowiązujących norm.*

Następnie w ust. 3 wskazanego wyżej paragrafu statutu Rada określiła, że *Powyższe zadania realizowane są poprzez: 1) prowadzenie zajęć opiekuńczo – wychowawczych i edukacyjnych (uwzględniających rozwój psychomotoryczny dziecka) właściwych do jego wieku w oparciu o roczny plan pracy; 2) sprawowanie opieki, wychowanie i edukację z zapewnieniem bezpieczeństwa przez osoby z odpowiednimi kwalifikacjami; 3) rozkład dnia zapewniający dzieciom właściwe proporcje czasu związanego z wysiłkiem fizycznym,*

umysłowym i odpoczynkiem; 4) współpracę z rodzicami/opiekunami prawnymi – prowadzenie porad i konsultacji w zakresie pracy nad dzieckiem, wspomaganie w zakresie wychowania dziecka.

Z porównania obu cytowanych wyżej uregulowań wynika, że normodawca lokalny nie określił sposobu realizacji zadań wskazanych w Statucie w §2 ust. 2 pkt 2,3,4,6,7 i 8. Opisem realizacji tych zadań nie może być w szczególności zapis §2 ust. 3 pkt 1. Stanowi on bowiem ustawowe powtórzenie jednego z ogólnych zadań żłobka i klubu dziecięcego, sformułowanego w art. 10 pkt 3 ustawy oraz w §2 ust. 2 pkt 2 Statutu Klubu. Określenie sposobu realizacji tego zadania powinno polegać na szczegółowym opisanu zajęć opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych. Należy w tym miejscu dodać, że roczny plan pracy nie może zastąpić Statutu Klubu w zakresie szczegółowego określenia sposobu realizacji zadań klubu, gdyż ustawodawca oczekuje, że ten sposób uregulowany zostanie właśnie w statucie.

Sposobem realizacji zadań nie może być też sformułowane w §2 ust. 3 pkt 2 *sprawowanie opieki, wychowanie i edukację z zapewnieniem bezpieczeństwa przez osoby z odpowiednimi kwalifikacjami*. Pozostaje ono bowiem na zbyt dużym poziomie ogólności. Organ nadzoru przyznaje, że *rozkład dnia zapewniający dzieciom właściwe proporcje czasu związanego z wysiłkiem fizycznym, umysłowym i odpoczynkiem* stanowi częściowo określenie sposobu realizacji zadań wskazanych w §2 ust. 2 pkt 3 i 4 statutu, jednakże przedstawienie sposobu realizacji tych zadań nie powinno ograniczać się tylko do tego aspektu, powinno być ujęte znacznie szerzej.

Na szczególną uwagę zasługuje brak określenia przez Radę sposobu realizacji zadania polegającego na wspomaganie w indywidualnym rozwoju dziecka niepełnosprawnego, uwzględniając rodzaj niepełnosprawności. Mając na względzie treść przepisów ustawy należy stwierdzić, że ustawodawca przewidział możliwość przebywania w klubach dziecięcych wszystkich dzieci od ukończenia przez nie 1 roku życia (art. 7 ust. 2 ustawy), niezależnie od ich ewentualnej niepełnosprawności. Na powyższe wskazuje sam ustawodawca używając ogólnego sformułowania "dzieci", a także zamieszczając w 2 wymagania dotyczące personelu sprawującego opiekę nad dziećmi przebywającymi w klubie dziecięcym, w tym dziećmi niepełnosprawnymi. Rada gminy określając statut klubu dziecięcego nie jest zatem w stanie przewidzieć, czy do danego klubu będą czy też nie będą uczęszczali dzieci niepełnosprawne. Nie może jednakże wykluczyć takiej możliwości. Sposób sformułowania wymogu dotyczącego obligatoryjnej treści Statutu Klubu wskazuje zatem na uniwersalność jego zapisów przy jednoczesnym powszechnym obowiązywaniu jego treści w danej gminie, a tym samym możliwości zastosowania do każdego dziecka od ukończenia przez nie 1 roku życia.

Statut klubu dziecięcego ma obowiązkowo określać cele i zadania oraz sposób ich realizacji, z uwzględnieniem wspomaganie indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomaganie rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych – ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności. Cele te muszą być określone w sposób zoperacjonalizowany, mierzalny. Z nimi powiązane powinny być zadania, które nie mogą być ujęte ogólnikowo. W statucie musi być tak określony sposób osiągnięcia celów i realizacji postawionych zadań, aby mógł on podlegać weryfikacji. Chodzi tu o opis działań opiekuńczych, na które może liczyć dziecko uczęszczające do żłobka czy klubu dziecięcego. Celem ustawodawcy jest bowiem na tyle precyzyjne określenie w statucie elementów świadczenia oferowanego dziecku, aby jego rodzic (opiekun prawny) mógł w sposób zupełny ustalić, na czym sprawowana nad jego dzieckiem opieka będzie dokładnie polegać i jakie efekty dla rozwoju dziecka przyniesie. Precyzyjne unormowanie tych kwestii jest także konieczne dla zachowania ekwiwalentności świadczeń wobec odpłatnego charakteru usług świadczonych przez klub dziecięcy (A. Jakubowski, Komentarz do art.11 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, w: S. Gajewski, A. Jakubowski, Ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Komentarz, Lex 2014).

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej, którymi są również organy jednostek samorządu terytorialnego działają na podstawie i w granicach prawa. Podejmując akt prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny między aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Z tego wynika, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, podejmując akt prawa miejscowego, powinien jego treść dostosować do zakresu przyznanego w ustawie upoważnienia: nie powinien wykraczać poza jego zakres, a jednocześnie powinien wykonać je kompleksowo a nie wybiórczo, pomijając poszczególne elementy tego upoważnienia. Stanowi

o tym art. 94 Konstytucji: *Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.* Normę tę doprecyzowuje § 119 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", stanowiąc: *Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu.* Na mocy § 143 załącznika do tego rozporządzenia zasada wyrażona w § 119 ust. 1 "Zasad techniki prawodawczej" ma zastosowanie do aktów prawa miejscowego.

Powyższe naruszenia skutkują koniecznością stwierdzenia nieważności Statutu Klubu Dziecięcego "Świat Malucha" w Górze, stanowiącego załącznik do uchwały, w całości. To z kolei implikuje stwierdzenie nieważności §4 uchwały, którym *Ustala się Statut Klubu Dziecięcego "Świat Malucha" w Górze, w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.*

Poza wyżej wyszczególnionymi naruszeniami Organ Nadzoru zwraca również uwagę na naruszenia prawa w poszczególnych, następujących zapisach załącznika do uchwały.

W §1 ust. 4 Statutu Klubu wskazano, że *Klub działa na podstawie i w granicach obowiązującego prawa, w szczególności: 1) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2013 r., poz. 1457 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”; 2) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.); 3) ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.); 4) (...).*

Odnosząc się do powyższego przepisu Statutu należy podkreślić, że zgodnie z art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym. Z przepisu tego wywodzona jest zasada działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa, wyrażona w art. 7 Konstytucji RP. W świetle obowiązującego prawa nie budzi wątpliwości, że ustawa jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa (art. 87 Konstytucji RP) i aktem hierarchicznie wyższym niż uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego w sprawie utworzenia klubu dziecięcego (której załącznik stanowi statut klubu), która posiada charakter aktu prawa miejscowego. Tym samym przepisy Statutu Klubu Dziecięcego „Świat Malucha” w Górze nie mogą przesądzać o obowiązywaniu ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o finansach publicznych. Ustawy te obowiązują niezależnie od postanowień Statutu na tej tylko podstawie, że zostały uchwalone we właściwym trybie przez właściwy organ i zostały w sposób prawidłowy ogłoszone.

W przepisie §7 ust. 1 Statutu Klubu Rada postanowiła, że *Środki finansowe na działalność Klubu pochodzą z budżetu Gminy Góra oraz innych źródeł.*

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z § 1 uchwały Klub Dziecięcy „Świat Malucha” w Górze jest jednostką organizacyjną gminy, działającą w formie jednostki budżetowej. Oznacza to, że jednostka ta, w myśl dyspozycji art. 11 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, pokrywa swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadza na rachunek odpowiednio dochodów budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Wyjątku w tym zakresie nie czynią przepisy ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Środki finansowe na działalność przedmiotowego Klubu nie mogą więc pochodzić z innych źródeł aniżeli z budżetu Miasta Góra.

W paragrafie §3 ust. 8 załącznika do uchwały normodawca lokalny ustalił, że *Przed przyjęciem dziecka do klubu konieczne jest przedłożenie przez rodziców zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do korzystania z opieki w Klubie.* Należy podkreślić, że nałożenie na rodziców/opiekunów obowiązku przedłożenia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do korzystania z opieki w klubie nie koresponduje z obowiązkiem lekarza realizującego kontrakt z NFZ do wydania takiego zaświadczenia. Obowiązki lekarzy ubezpieczenia zdrowotnego (realizujących kontrakty z NFZ) w zakresie wydawania orzeczeń i zaświadczeń lekarskich wynikają z uprawnień świadczeniobiorców (pacjentów). A tym nie przysługują wszelkie zaświadczenia na żądanie, lecz tylko wymienione w przepisach. Ustawodawca w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.) stanowi, że *świadczeniobiorcy na podstawie ustawy nie przysługują orzeczenia o zdolności do prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz inne orzeczenia i zaświadczenia lekarskie wydawane na życzenie świadczeniobiorcy, jeżeli nie są one związane z dalszym leczeniem, rehabilitacją, niezdolnością do*

pracy, kontynuowaniem nauki, uczestnictwem dzieci, uczniów, słuchaczy zakładów kształcenia nauczycieli i studentów w zajęciach sportowych i w zorganizowanym wypoczynku, a także jeżeli nie są wydawane dla celów pomocy społecznej, wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, orzecznictwa o niepełnosprawności, uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego, lub ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie. Zaświadczenie potwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do korzystania z opieki w klubie dziecięcym trudno zakwalifikować jako związane z występowaniem wyżej wymienionych sytuacji uprawniających do uzyskania zaświadczenia lekarskiego na żądanie. W zakres obowiązków lekarza podstawowej opieki zdrowotnej wchodzi także wykonywanie badań profilaktycznych i dokonywanie ocen stanu zdrowia dziecka, ale nie oznacza to wydawania wszelkich zaświadczeń na życzenie rodziców. Lekarz ubezpieczenia zdrowotnego powinien więc odmówić wystawienia zaświadczenia do żłobka lub przedszkola, gdyż nie wolno mu w czasie zarezerwowanym na udzielanie świadczeń finansowanych ze środków publicznych wystawiać orzeczeń, które temu finansowaniu nie podlegają.

Zaświadczenie, o którym mowa w §3 ust. 8 Statutu można natomiast uzyskać u lekarza przyjmującego prywatnie. Zakres udzielanych świadczeń zależy tu od zawartej umowy, a sposób ich wykonania — od zasad współżycia społecznego i panujących zwyczajów. Wiąże się to jednak z poniesieniem wydatku finansowego przez rodziców/opiekunów dziecka, którzy zamierzają skorzystać z usług Klubu. To z kolei jest nie do pogodzenia z intencją ustawodawcy. Co prawda w art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy przyznaje on kompetencję organowi stanowiącemu gminy do określenia warunków przyjmowania dzieci do żłobka i klubu dziecięcego, lecz nie oznacza to jednak, że Rada może ustalić warunki, które związane są z ponoszeniem przez rodziców/opiekunów dziecka bezpośrednich lub pośrednich kosztów finansowych innych niż określone w ustawie o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. W ustawie tej mowa jest tylko o opłacie za pobyt i wyżywienie dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym. Wysokość tych opłat (w klubie utworzonym przez gminę), w myśl art. 58 ust. 1 ustawy ustala rada gminy. Rada gminy może też, zgodnie z dyspozycją art. 59 ust. 2 ustawy, określić warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat. Określenie przez Radę warunków przyjmowania dzieci do klubu w taki sposób, że wiążą się one z poniesieniem przez rodziców/opiekunów dziecka dodatkowych (tj. innych niż te przewidziane w ustawie), pośrednich kosztów finansowych jest naruszeniem wyrażonej w art. 32 Konstytucji RP zasady równości wobec prawa. W przepisie tym czytamy iż *1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.* *2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.* Obowiązek przedłożenia przez rodziców/opiekunów zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do korzystania z opieki w Klubie stawia w korzystniejszej sytuacji tych rodziców/opiekunów, których sytuacja finansowa pozwala skorzystać z usług lekarza przyjmującego prywatnie, tym bardziej, że Rada nie posiada w takim wypadku żadnych możliwości częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłaty dla lekarza.

Reasumując, nie jest możliwe nałożenie przez Radę na rodziców/opiekunów obowiązku przedłożenia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do korzystania z opieki w Klubie, ponieważ w przypadku lekarza realizującego kontrakt z NFZ nie jest możliwe wyegzekwowanie od niego wystawienia takiego zaświadczenia. W przypadku zaś lekarza przyjmującego prywatnie, wystawienie przez niego zaświadczenia wiąże się z poniesieniem dodatkowych kosztów finansowych przez rodziców/opiekunów, co jest nie do pogodzenia z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
T. Smolarz